

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17265 *Llei 10/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en transposició de la Directiva (UE) 2018/822 del Consell, de 25 de maig de 2018, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic i obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat en relació amb els mecanismes transfronterers subjectes a comunicació d'informació.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La Directiva (UE) 2018/822 del Consell, de 25 de maig de 2018, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic i obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat en relació amb els mecanismes transfronterers subjectes a comunicació d'informació, estableix l'obligació de comunicació de determinats mecanismes transfronterers de planificació fiscal potencialment agressiva. L'obligació esmentada l'han de transposar els estats membres.

El deure de comunicació s'estableix amb dues finalitats fonamentals. D'una banda, l'obtenció d'informació amb l'objectiu de lluitar contra l'elusió i l'evasió fiscal. D'altra banda, una finalitat dissuasiva respecte de la realització de mecanismes de planificació fiscal agressiva. Des d'aquesta perspectiva, és necessari aclarir que l'obligació de declaració d'un mecanisme transfronterer no implica, *per se*, que aquest mecanisme sigui defraudatori o elusiu, sinó únicament que hi concorren determinades circumstàncies indicatòries de planificació fiscal que el fan creditor de l'obligació de declaració.

També és necessari precisar que la declaració d'informació i la falta de reacció de l'Administració tributària no impliquen l'acceptació de la legalitat dels mecanismes transfronterers declarats.

La transposició es residència en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per a les qüestions que aconsellen la seva regulació per una norma amb rang legal, i es completa la transposició esmentada amb les novetats que inclou el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.

II

La transposició es vehiculitza des del punt de vista legal a través de dues noves disposicions addicionals que s'introdueixen en la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La primera, que estableix les directrius bàsiques de l'obligació d'informació de determinats mecanismes de planificació fiscal de conformitat amb la Directiva assenyalada i amb el règim general de les obligacions d'informació existent en el nostre dret tributari. Així mateix, la disposició esmentada preveu des del punt de vista legal dues obligacions

independents, però relacionades amb l'anterior, que s'estableixen també en la Directiva 2011/116/UE del Consell, com són l'obligació dels intermediaris d'actualitzar la informació dels mecanismes transfronterers comercialitzables, així com el deure d'informar sobre la utilització dels mecanismes transfronterers per part dels obligats tributaris interessats en aquests.

Així mateix, seguint els principis inspiradors de la Directiva, dins dels límits legals prefigurats pel nostre ordenament jurídic, s'hi reconeix el deure de secret professional als efectes de les obligacions d'informació assenyalades a tots els que tinguin la consideració d'intermediaris d'acord amb la Directiva i prestin un assessorament neutral relacionat amb el mecanisme que es limiti únicament a avaluar-ne l'adequació a la normativa aplicable.

A més, s'hi regula l'exempció de la responsabilitat eventual dels intermediaris en que puguin incórrer per la declaració de les dades imposades per l'obligació d'informació.

D'altra banda, s'hi introdueix una altra disposició addicional per regular les obligacions de comunicació entre els intervinents i partícips en els mecanismes transfronterers de planificació fiscal objecte de declaració.

Com a correlat lògic de les obligacions d'informació anteriors, s'hi regula el règim sancionador associat a l'incompliment de les obligacions esmentades.

III

D'acord amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, l'elaboració d'aquesta Llei s'ha efectuat d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, es compleix el principi de necessitat i eficàcia, per tal com és necessària la transposició de la Directiva (UE) 2018/822 mitjançant la incorporació de modificacions de diverses normes de l'ordenament que tenen rang legal i reglamentari.

Es compleix també el principi de proporcionalitat, per tal com s'ha observat de manera exclusiva la manera d'atendre els objectius exigits estrictament, abans esmentats.

Respecte al principi de seguretat jurídica, s'ha garantit la coherència del text amb la resta de l'ordenament jurídic nacional, així com amb el de la Unió Europea. De fet, la norma legal respon a la necessitat de transposició de la norma de la Unió Europea al dret espanyol.

El principi de transparència, sense perjudici de la seva publicació oficial en el «Butlletí Oficial de l'Estat», s'ha garantit mitjançant la publicació de l'avantprojecte, així com de la seva memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, a la seu electrònica del Ministeri d'Hisenda, als efectes que puguin ser coneguts aquests textos en el tràmit d'audiència i informació pública per tots els ciutadans.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per als ciutadans, així com els mínims costos indirectes, fomentant l'ús racional dels recursos públics; encara més: fins i tot alguna de les mesures que s'hi incorporen comporten una reducció d'aquestes càrregues.

Finalment, cal assenyalar que la norma s'inscriu en l'àmbit de la denominada «assistència mútua» tal com es defineix a la Llei general tributària, que participa de la naturalesa jurídica de les relacions internacionals. Aquesta norma es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1. 3a i 14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de relacions internacionals i d'hisenda general, respectivament.

Article únic. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

La Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, queda modificada de la manera següent:

U. S'hi introdueix una nova disposició addicional vint-i-tresena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-tresena. *Obligació d'informació sobre mecanismes transfronterers de planificació fiscal.*

1. Les persones o entitats que tinguin la consideració d'intermediaris o d'obligats tributaris interessats als efectes d'aquesta obligació, segons l'article 3, apartats 21 i 22, de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, han de subministrar a l'Administració tributària, de conformitat amb el que disposen els articles 29, 29 bis i 93 d'aquesta Llei i en els termes que s'estableixin reglamentàriament, la informació següent:

a) Informació de mecanismes transfronterers que defineix l'article 3.18 de la Directiva 2011/16/UE del Consell en què intervinguin o participin quan hi concorri algun dels senyals distintius que determina l'annex IV de la Directiva esmentada.

b) Informació d'actualització dels mecanismes transfronterers comercialitzables a què es refereix l'article 3.24 de la Directiva 2011/16/UE del Consell.

c) Informació de la utilització a Espanya dels mecanismes transfronterers de planificació fiscal a què es refereixen les lletres a) i b) anteriors.

Als efectes d'aquesta obligació d'informació, no tenen la consideració de mecanisme transfronterer de planificació fiscal objecte de declaració els acords, els negocis jurídics, els esquemes o les operacions transfrontereres basades en règims fiscals comunicats i autoritzats expressament per una decisió de la Comissió Europea.

2. Estan dispensats de l'obligació d'informació pel deure de secret professional a què es refereix l'apartat 5 de l'article 8 bis ter de la Directiva 2011/16/UE del Consell els que tinguin la consideració d'intermediaris de conformitat amb la Directiva esmentada, independentment de l'activitat duta a terme, i hagin assessorat respecte al disseny, la comercialització, l'organització, la posada a disposició per a la seva execució o la gestió de l'execució d'un mecanisme transfronterer dels que defineix la Directiva, amb l'únic objecte d'avaluar l'adequació d'aquest mecanisme a la normativa aplicable i sense procurar ni facilitar la implantació d'aquest.

L'intermediari obligat pel deure de secret professional en pot quedar alliberat mitjançant una autorització comunicada de manera fefaent per l'obligat tributari interessat.

3. El compliment pels intermediaris de l'obligació d'informació de mecanismes de planificació fiscal a què es refereix la Directiva 2011/16/UE del Consell, en els termes exigibles legalment, no constitueix, de conformitat amb el règim jurídic aplicable, una violació de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o normativa, i no implica per als subjectes obligats cap tipus de responsabilitat respecte de l'obligat tributari interessat titular de la informació esmentada.

4. Constitueixen infraccions tributàries:

a) La falta de presentació en el termini de les declaracions informatives a què es refereix aquesta disposició addicional.

La infracció és greu i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 2.000 euros per cada dada o conjunt de dades referides a un mateix mecanisme que s'hagi hagut d'incloure en la declaració amb un mínim de 4.000 euros i un màxim

equivalent a l'import dels honoraris percebuts o a percebre per cada mecanisme o al valor de l'efecte fiscal derivat de cada mecanisme calculat en els termes establerts reglamentàriament, i depèn del fet que l'infractor sigui l'intermediari o l'obligat tributari interessat, respectivament. El límit màxim no s'aplica quan sigui inferior a 4.000 euros.

No obstant això, quan un mecanisme transfronterer no tingui valor en els termes establerts reglamentàriament i l'infractor ho sigui en la seva condició d'obligat tributari interessat, es computa com a límit màxim l'equivalent als honoraris percebuts o a percebre per l'intermediari.

En cas que no hi hagi honoraris, el límit es refereix al valor de mercat de l'activitat la concurrència del qual hauria donat lloc a la consideració d'intermediari calculada d'acord amb el que disposa l'article 18.1 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

Als efectes de l'aplicació dels límits màxims anteriors, el subjecte infractor n'ha d'acreditar la concurrència i la magnitud.

La sanció i els límits mínim i màxim que preveu aquest paràgraf s'han de reduir a la meitat, quan la informació hagi estat presentada fora de termini sense requeriment previ de l'Administració tributària.

Si s'han presentat en el termini declaracions incompletes, inexactes o amb dades falses i posteriorment es presenta fora de termini sense requeriment previ una declaració complementària o substitutiva de les anteriors, no es produeix la infracció a què es refereix la lletra b) d'aquest apartat en relació amb les declaracions presentades en el termini i s'imposa la sanció que resulti de l'aplicació d'aquest paràgraf respecte del que s'ha declarat fora de termini.

b) La presentació de manera incompleta, inexacta o amb dades falses de les declaracions informatives a què es refereix aquesta disposició addicional.

La infracció és greu i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 2.000 euros per cada dada o conjunt de dades omesa, inexacta o falsa referides a un mateix mecanisme que s'hagi hagut d'incloure en la declaració amb un mínim de 4.000 euros i un màxim equivalent a l'import dels honoraris percebuts o a percebre per cada mecanisme o al valor de l'efecte fiscal derivat de cada mecanisme calculat en els termes establerts reglamentàriament, i depèn del fet que l'infractor sigui l'intermediari o l'obligat tributari interessat, respectivament. El límit màxim no s'aplica quan sigui inferior a 4.000 euros.

No obstant això, quan un mecanisme transfronterer no tingui valor en els termes establerts reglamentàriament i l'infractor ho sigui en la seva condició d'obligat tributari interessat, es computa com a límit màxim l'equivalent als honoraris percebuts o a percebre per l'intermediari.

En cas que no hi hagi honoraris, el límit es refereix al valor de mercat de l'activitat la concurrència del qual hauria donat lloc a la consideració d'intermediari calculada d'acord amb el que disposa l'article 18.1 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

Als efectes de l'aplicació dels límits màxims anteriors, el subjecte infractor n'ha d'acreditar la concurrència i la magnitud.

c) La presentació de les declaracions informatives a què es refereix aquesta disposició addicional per mitjans diferents dels electrònics, informàtics i telemàtics en els supòsits en què hi hagi l'obligació de fer-ho pels mitjans esmentats.

La infracció és greu i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 250 euros per dada o conjunt de dades referides a un mateix mecanisme que s'hagi hagut d'incloure en la declaració amb un mínim de 750 euros i un màxim de 1.500 euros.

d) Les infraccions i sancions que regula aquesta disposició addicional són incompatibles amb les que estableixen els articles 198 i 199 d'aquesta Llei.»

Dos. S'hi introdueix una nova disposició addicional vint-i-quatrena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-quatrena. *Obligacions entre particulars derivades de l'obligació d'informació dels mecanismes transfronterers de planificació fiscal.*

1. Els intermediaris eximits pel deure de secret professional de la presentació de la declaració dels mecanismes transfronterers de planificació fiscal han de comunicar fefaentment aquesta exempció als altres intermediaris i obligats tributaris interessats que participin en els mecanismes esmentats, sobre els quals recau l'obligació de presentar la declaració, en els termes establerts reglamentàriament.

2. Les persones o entitats que tinguin la condició legal d'obligats a declarar i que hagin presentat la declaració han de comunicar fefaentment la seva presentació, en els termes establerts reglamentàriament, a la resta d'intermediaris o, si s'escau, a la resta d'obligats tributaris interessats, els quals, en virtut d'aquella, queden eximits de l'obligació de declarar.

3. Constitueixen infraccions tributàries:

a) La falta de comunicació a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició addicional en el termini establert o la realització de la comunicació ometent-hi dades o incloent-hi dades falses, incompletes o inexactes.

La infracció es considera lleu i se sanciona amb una multa pecuniària fixa de 600 euros.

Aquesta infracció té la consideració de greu quan l'absència de comunicació en el termini concorri amb la falta de declaració del mecanisme transfronterer de planificació fiscal corresponent a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1 de la disposició addicional vint-i-tresena d'aquesta Llei per un altre intermediari o, si s'escau, per l'obligat tributari interessat que haurien hagut de presentar la declaració si s'hagués dut a terme la comunicació esmentada. En aquests casos, la sanció és la que hauria correspost a la infracció per la falta de presentació de la declaració esmentada, que preveu la lletra a) de l'apartat 4 de la disposició addicional vint-i-tresena d'aquesta Llei.

b) La falta de comunicació a què es refereix l'apartat 2 d'aquesta disposició addicional en el termini establert o la realització de la comunicació ometent-hi dades o incloent-hi dades falses, incompletes o inexactes.

La infracció d'aquest article es considera lleu i se sanciona amb una multa pecuniària fixa de 600 euros.»

Disposició transitòria única. *Règim transitori de les obligacions d'informació dels mecanismes transfronterers sotmesos a declaració que s'hagin dut a terme amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Els mecanismes transfronterers la primera fase d'execució dels quals s'hagi dut a terme, en els termes establerts reglamentàriament, entre el 25 de juny de 2018 i el 30 de juny de 2020 han de ser objecte de declaració en els terminis establerts reglamentàriament.

Així mateix, aquesta Llei s'aplica als mecanismes transfronterers subjectes a comunicació l'obligació de la qual hagi sorgit a partir de l'1 de juliol de 2020 de conformitat amb la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es modifica l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, que queda redactat de la manera següent:

«4. D'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'estableix el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori a les comunitats autònomes següents:

- Comunitat Autònoma d'Andalusia.
- Comunitat Autònoma d'Aragó.
- Comunitat Autònoma del Principat d'Astúries.
- Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- Comunitat Autònoma de Canàries.
- Comunitat Autònoma de Cantàbria.
- Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa.
- Comunitat de Castella i Lleó.
- Comunitat Autònoma de Catalunya.
- Comunitat Autònoma de Galícia.
- Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.
- Comunitat de Madrid.
- Comunitat Valenciana.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1. 3a i 14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de relacions internacionals i d'hisenda general, respectivament.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva (UE) 2018/822 del Consell, de 25 de maig de 2018, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic i obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat en relació amb els mecanismes transfronterers subjectes a comunicació d'informació.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 29 de desembre de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN